

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α΄ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τό ἑσπέρας, 5.15 μ.μ. τῆς Παρασκευῆς, 5^{ης}/18^{ης} Μαρτίου 2016, ἐτελέσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἀκολουθία τῆς Α΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἡ Α΄ αὕτη Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν ἀνεγνώσθη εἰς τό πλαίσιον τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου καί τοῦ Κανόνος: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», εἰς τὸ Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ὑπό τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ Θεοφίλου, τῶν κωδῶνων κρουομένων, συνοδευομένου ὑπό τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ὑσυχίου καί τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδης κ. Δημητρίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου καί ἄλλων Ἀγιοταφитῶν Πατέρων, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη καί ἄλλων μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου καί τῇ συμμετογῇ μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καί τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου.

Εἰς τὸ πλαίσιον τῆς κατανυκτικῆς ἀκολουθίας ταύτης ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον εἰς τοὺς μετέχοντας πιστοὺς ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Ἄπας γηγενῆς σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος πανηγυρίζετω δέ αὐλῶν νόων φύσις γεραίρουσα τὰ ἱερά θαυμάσια τῆς Θεομήτορος καί βοάτω χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς, φωτιζόμενοι ἄνωθεν ἅς σκιρτήσουν πνευματικῶς ἀπὸ χαρὰν Ἀγίαν καί αἱ τάξεις τῶν αὐλῶν πνευμάτων ἅς πανηγυρίζουν, τιμῶσαι τὰ ἱερά θαυμαστά γεγονότα τῆς Θεομήτορος καί ἅς φωνάζουν δυνατά: Χαῖρε ἀγνή καί ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὅπου εἶσαι ἀξία κάθε μακαρισμοῦ.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία μᾶς προτρέπει διὰ στόματος τοῦ μελωδοῦ αὐτῆς Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ νά πανηγυρίσωμεν τὰ ἱερά θαυμάσια, δηλαδή τὰ ἱερά θαυμαστά γεγονότα τῆς Θεομήτορος, τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Τὰ ἱερά δέ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος εἶναι ἀφ' ἐνός μέν ὁ Εὐαγγελισμός τῆς ἀγνῆς Παρθένου Μαρίας ὑπό τοῦ Ἀγγέλου Γαβριήλ, τοῦ ἀποσταλέντος ὑπό τοῦ Θεοῦ καί εἰπόντος αὐτῇ: «Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σου, εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν» καί ἰδού συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καί τέξῃ υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, (Λουκ. 1, 26-31). Ἀφ' ἐτέρου δέ, ὁ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων αὐτῆς σαρκωθείς καί ἐνανθρωπήσας ὑπό Πνεύματος Ἁγίου Θεός Λόγος, Κύριος δέ ἡμῶν

Ἰησοῦς Χριστός. Τό μέγα καί ἀκατάληπτον τοῦτο μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας τιμᾷ καί γεραίρει ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἀειπαρθένου καί ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας διὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, τοῦ ψαλλομένου κατὰ τήν διάρκειαν τῆς Ἀγίας Νηστείας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Καί τοῦτο, διότι διὰ τῆς Θεοτόκου ἐθεώθη τό ἀνθρώπινον ἡμῶν γένος, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης: «Σέ τό πανάρετον κλέος τοῦ γένους ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Διά σοῦ γάρ ἐθεώθημεν Παρθένε. Καί γάρ ἔτεκες ἡμῖν τόν Σωτῆρα καί Θεόν, Χριστόν τόν λύσαντα τῆς κατάρας ἡμᾶς».

Ἡ κατάρα δέ ἐκ τῆς ὁποίας ἔλυσε, ἀπελευθέρωσεν ἡμᾶς ὁ Χριστός εἶναι ἡ ἁμαρτία, ἡ διαπραχθεῖσα ἐν τῷ Παραδείσῳ ὑπό τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ. Αὕτη ἡ ἁμαρτία εἰσῆγαγεν εἰς τόν κόσμον τόν θάνατον τῆς φθορᾶς, διδάσκει ὁ σοφός Παῦλος: «Δι' ἑνός ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τόν κόσμον εἰσῆλθεν καί διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος καί οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον, (Ρωμ. 5,12). Ὁ Υἱός ὅμως τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, δηλονότι ὁ Χριστός, ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου, γενόμενος ὑπέρ ἡμῶν κατάρα, γέγραπται γάρ, ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου», (Γαλάτ. 3,13) κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ὁ Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί, (Α΄ Τιμ. 3,16) καί μέ ἄλλα λόγια ὁ Θεός Λόγος προσέλαβε σάρκα ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας καί ἡ Μήτηρ αὐτῆς Θεόν ἡμῖν ἔτεκεν μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς, Αὕτη, δηλονότι ἡ Θεοτόκος, ἐγένετο συνεργός εἰς τήν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτο καί ὁ μελωδός διὰ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριήλ κραυγάζει πρὸς τήν Θεοτόκον: «Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρά ἐκλάμπει. Χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείπει. Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε ὅτι βαστάζεις τόν βαστάζοντα πάντα».

Ὅντως, ἀγαπητοί μου, ἐξέλαμψε ἡ χαρά, τό φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστός καί ἐξέλειπε ἡ ἀρά τοῦ σκότους. «Ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δέ φῶς ἐν Κυρίῳ», (Ἐφεσ. 5,8), λέγει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος καί Ἀειπάρθενος Μαρία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐγένετο τό δοχεῖον τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ τοῦ ὁποίου φωτίζεται καί ἁγιάζεται πᾶς ἄνθρωπος ὁ ἐρχόμενος εἰς τόν κόσμον. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καλεῖ τήν Ἁγίαν Θεοτόκον «μεθόριον κτιστῆς καί ἀκτίστου φύσεως» καί ἐξηγεῖ ὅτι κανεῖς δέν θά μπορούσε νά ἔλθῃ πρὸς τόν Θεόν παρὰ μόνον δι' αὐτῆς καί τοῦ μεσίτου πού γεννήθηκε ἀπ' αὐτήν καί κανένα ἀπό τά δωρήματα τοῦ Θεοῦ δέν θά μπορούσε νά δοθῇ καί σέ ἀγγέλους καί σέ ἀνθρώπους παρὰ μόνον δι' αὐτῆς. «Οὐκ οὖν αὕτη μόνη μεθόριον ἐστὶ κτιστῆς καί ἀκτίστου φύσεως καί οὐδεὶς ἂν ἔλθοι πρὸς Θεόν, εἰ μὴ δι' αὐτῆς τε καί τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος μεσίτου καί οὐδέν ἂν ἐκ τοῦ Θεοῦ τῶν δωρημάτων, εἰ μὴ διὰ ταύτης γένοιτο καί ἀγγέλοις καί ἀνθρώποις». Ἴδού διὰ τί ὁ μελωδός ἀναφωνεῖ «χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τόν βαστάζοντα πάντα» καί «χαῖρε, κλιμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός, χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τούς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν». Ἡ γέφυρα αὕτη, δηλαδή ἡ Παναγία Θεοτόκος Μαρία, δέν εἶναι νοητή ἢ πνευματικὴ ἀλλὰ φυσικὴ μέ σάρκα, μέ νοῦν καί ψυχὴν, εἶναι ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις (Ἰακ. 5,15). Διὰ τοῦτο τήν πᾶσαν ἡμῶν ἐλπίδα καί προστασίαν ἀνατίθεμεν εἰς τήν Παναγίαν τήν Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία διὰ τῆς θεοφωτίστου καί ἁγιοπνευματοκινήτου διανοίας τῶν ἐγκρίτων αὐτῆς Πατέρων καί μεγάλων διδασκάλων περιεχαράκωσε θεολογικῶς καί δογματικῶς, ἀλλὰ καί ὑμνολογικῶς τό

ὄντως δυσανάβατον ὕψος ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς», τοῦ κεχαριτωμένου ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος προσώπου τῆς Παναγίας.

Ἡ ἀγνή καὶ ἀειπάρθενος θεοτόκος προβάλλεται ὡς τό κατ' ἐξοχήν παράδειγμα ὑπακοῆς εἰς τό θέλημα τοῦ θεοῦ, ἐν προκειμένῳ σημαίνει νηστείαν, δηλαδή ὑποταγήν τοῦ θελήματος ἡμῶν εἰς τό θέλημα τοῦ θεοῦ. Ἐπί πλέον δέ σημαίνει μετάνοιαν καὶ ἐξομολόγησιν τῶν παραπτωμάτων καὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. «Τόν ἐρχόμενον πρὸς μέ οὐ μή ἐκβάλω ἔξω», (Ἰωάν. 6,37), λέγει Κύριος. Εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ Ἀποστόλου καὶ μαθητοῦ Πέτρου, «Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἐπτάκις;», λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, «Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις ἀλλ' ὡς ἐβδομηκοντάκις ἐπτά», (Ματθ. 18, 21-22).

Ἰδού, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καιρός νηστείας καὶ καιρός μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως εὐπρόσδεκτος. Ἡ θεοτόκος καὶ Μητέρα τοῦ θεοῦ εἶναι ἡ μοναδική ἡμῶν μεσιτεία πρὸς τόν Υἱόν Αὐτῆς, ὡς λέγει παρακλητικῶς καὶ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας. «Πάντων προστατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρί, ἄλλην γάρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοί πρὸς θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μητερ τοῦ θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν, ρῦσαι πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου» καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς διελθεῖν τό στάδιον τῆς ἁγίας νηστείας καὶ καταντήσωμεν εἰς τὴν λαμπροφόρον τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν», Ἀμήν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<httpv://youtu.be/bUfK5EfSrmQ>

